

[Drachmann.]

Medlem af dette høje Ting, nemlig det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som har Ansvaret for Toldbyrdeberegninger, der senere har vist sig at være forkerte, falske og hule, fuldkommen hen i Vejret, skulde være den sidste til at tale om Toldbeskyttelse og Toldbyrdens Urimelighed og Umulighed. Det ærede Medlem er nu den af Venstres Politikere, som har det største Ansvar for, at det ikke lykkedes i sin Tid at udbygge en mere alsidig Produktionsudvikling i Danmark. Han har opstillet nogle Toldbyrdeberegninger, der var helt hen i Vejret, for ikke at sige løgnagtige — for det var de —, og med disse Toldbyrdeskræmsler har han jaget hele det danske Landbrug og i øvrigt ogsaa Radikalismen og desværre en stor Del af Socialdemokratiet bort fra i rette Tid at gaa ind for en Udvikling, som andre Lande var kommet ind i, og som nu er deres Styrke, nemlig en Alsidighed i deres Økonomi, hvor vi har en Ensidighed, hvis skæbnesvangre Følger dog nu maa staa enhver klart.

Det ærede Medlem og endnu nogle Repræsentanter fra det liberalistiske Landbrug, som jeg oprigtig talt ikke troede fra Graven vilde udstøde Jammerhyl og navnlig ikke Perfidier over for andre, dette ærede Medlem kommer nu atter frem med disse Beskyldninger og med disse Beregninger; han kører op med sine Toldbyrdeberegninger og -betragtninger, de Betragtninger — vi husker dem, de er desværre af ny Dato —, der gik ud paa, at Tolden blev baaret af Forbrugerne, Tolden fordyrede Varerne, det er Forbrugerne, der bærer enhver Told. Derfor kunde man bare ved at lægge Tolden til den saakaldte Verdensmarkedspris finde Toldbyrden, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var ikke sen til at udfinde denne til at være omkring ved 100 Mill. Kr. Det gentager det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i en Tid, hvor en af det danske Landbrugs Hovedartikler, Smørret, i England er ramt af en Told, som absolut ikke bæres af Forbrugerne, men som bæres af det danske Landbrug, af de danske Eksportører. Tragdien i dette, jeg kunde sige det ironiske, understreges yderligere af, at den danske Stat og det danske Samfund delvis gennem de Ofre, der ligger til Grund for de store

Afgiftsbeløb, der skal udredes netop i Henhold til disse Forslag, maa paatage sig at erstatte det danske Landbrug den Told, det maa afgive paa det engelske Marked — altsaa en Bevisførelse i Praksis for, at hele det teoretiske System, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har stillet op, og med hvilket han desværre i sidste Øjeblik skræmte Landet bort fra en fornøftig Toldlovgivning, der kunde have reddet denne Situation, alt dette teoretiske er fejlet bort af Virkeligheden. Det viser sig, at i Stedet for, at Toldbyrden bæres af Forbruget, saa bæres den af Eksporten. Hele Toldbyrdeberegningen er forkert fra Ende til anden, og vi staa i den Situation, at den danske Befolkning selv maa betale den Told, vort Landbrug skal betaleovre i England. Jeg vil blot sige, at det er et dristigt Stykke af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup at komme og føre de gamle Traverser frem igen. For mit Vedkommende har jeg saamænd talt ofte nok om dette, og jeg vilde have været villig til at lade det hvile i den Grav, hvor jeg troede, det skulde hvile, men skal det ærede Medlem Hr. Himmelstrups „Beregninger“ nu føres frem til Angreb mod Toldbeskyttelse som en Hindring mod at skabe andre Produktionsmuligheder i dette Land, saa lad os faa hele Sandheden frem, og saa skal vi ogsaa fra vor Side nok komme frem med vore Argumenter og belyse det fuldkommen hule og uholdbare i de Teorier og de Paastande, der kommer frem fra denne Side.

Jeg vender tilbage til det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Tale og advarer endnu engang mod for meget Lyssyn, og i Modsetning til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beklager jeg netop, at man ikke har kunnet gaa videre, at man ikke tør vove Skridtet til en virkelig Strukturændring i dansk Toldlovgivning med ganske bevidst Fremme af Produktionen i Landbruget, i Byerhvervene, i Industri, i Haandværk o. s. v. som Maal.

Det er ganske givet, at vi maa ind paa at søge Udveje i Anledning af den Begrænsning, som nu udefra er sat for det danske Landbrugs Vækst. Det danske Landbrug har selv henvendt sig til Staten og Lovgivningsmagten med Anmodninger om Støtte, Anmodninger, der overgaar alt, hvad der tidligere er kommet frem fra anden Side